

[Indenrigsministeren.]

bevisning, men efter Partidisciplin. Jeg siger, at de har en særlig Forpligtelse til at sige til deres ærede Kolleger i Landstinget: Nu husker de Herrer nok, hvor De er kommet fra! Nu husker De nok, hvad De sagde, før De kom ind paa Rigsdagen! Nu husker De nok, at De ikke skal bøje Dem for Partidisciplinens Knaldepisk, men skal stemme paa samme Maade som de tapre L. S.-Mænd i Folketinget!!

Thomsen: Den højtærede Indenrigsministers Henstilling, at vi, der er Forslagsstillere her, søger at faa Tilslutning til Lovforslaget ogsaa i Landstinget, er selvfølgelig overflødig, da vi vil gøre alt, hvad vi formaar, for at naa et positivt Resultat.

Den Forklaring, det ærede Medlem Hr. Pinholt gav angaaende Partiets usandfærdige Bemærkninger i Betænkningen, er lige saa urimelig som selve Paastanden. Det ærede Medlem vil ikke kunne paavise noget som helst, og derfor er det klogt, at han ikke har søgt at citere, hvad det i Virkeligheden drejer sig om. Jeg henvendte mig til det ærede Medlem for at faa paavist, hvad det var, der sigtedes til, men uden at det er lykkedes mig, men der er selvfølgelig ingen Tvivl om, at Partiets Presse nok skal faa pyntet Forholdet op, saa at det tager sig nogenlunde ud. Den har jo i og for sig Forpligtelse til det, naar Partiets Ordfører paa Trods af, at han er gjort opmærksom paa Forholdet, alligevel fastholder den urimelige Fremstilling, som er givet i Betænkningen.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg kan sige om det ærede Medlem Hr. Thomsen, at hans Dristighed er stor. Han har ikke selv kunnet finde noget, han har ledt og søgt, men nu skal jeg over for Tinget med den højtærede Formands Tilladelse læse højt, hvad det ærede Medlem har sagt:

„Ikke mindst saadanne vil selvfølgelig have Fordel, om det foreliggende Lovforslag gennemføres, idet Landmanden da vil have bedre Betingelser for at betale sine Haandværkere. Betaler han dem, kommer han maaske til at mangle de Penge, naar han skal udrede sine personlige Skatter for at bevare Valgretten. Forslagets Gennemførelse vil — og ærede Medlemmer, der kender de virkelige Forhold, vil sikkert give mig Medhold — paa

den Maade faa vidtrækkende Konsekvenser.“

Her har det ærede Medlem jo i Virkeligheden sagt, at de kan betale deres Haandværkere, for de kan nu slippe for at betale Skat. Men dersom nu Sogneraadet Dagen efter Valget kommer og vil have Skatten — og det kan jo gøre Udlæg for den —, hvordan er saa Stillingen, ærede Medlem Hr. Thomsen? Det ærede Medlem har her givet Udtryk for, at det i Virkeligheden var en Skattelettelse, de fik, og de kunde betale andre Steder med det Beløb, men det kan de jo slet ikke. Det ærede Medlem maa jo enten være meget ukyndig, eller ogsaa er han en Mand, som helst bevæger sig paa Falsum's Rand. Hvis jeg her i dette høje Ting sagde, at det ærede Medlems Politik var Falsum, saa tænker jeg, de fleste Medlemmer vilde give mig Tilslutning, men jeg vil ikke sige det af Hensyn til Formanden, for saa vilde jeg komme i Konflikt med ham.

Den højtærede Minister udtalte, at hvis hans Forslag om Rentetilskud ikke var blevet standset af Venstre, vilde der nu ingen Skatterestanter behøve at være. Det skal jeg ikke diskutere med ham her, for det faar han vist i de kommende Dage Lejlighed til at diskutere med Ordførerne med Hensyn til Konverteringsforslaget m. v., og jeg tænker, at han skal faa nok at gøre med at bjærge den Udtalelse i Land, som han her har fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Smørum siger, at vi har ingen Argumenter, men det er jo helt urigtigt. Han siger, at vi har før taget os af Smaafolk, men nu, nu har vi vendt os imod dem, og nu vil de derfor ikke følge os. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Smørum skulde passe sine egne Folk i den Henseende; han har nu Kommunerne i Hælene paa sig, og de beskylder ham for ganske det samme: Socialdemokratiet vil ikke tage sig af Smaafolk, som det har gjort før. De samme Argumenter, som Kommunerne har anvendt over for Socialdemokratiet, søger han nu at anvende imod os — og med samme Ret! (*Munch-Petersen: Hør!*). (Munterhed).

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg vil gerne til Venstres ærede Ordfører sige, at naar Venstre i Folketingsudvalgets Betænkning kunde skrive, at Forslagsstillerne har søgt — altsaa forsætlig tilstræbt — at give det Udseende